

E MÖNKE VOLL PLATT

Dat alde Backes beej Köönes

Dii Kruutpasch hät e nöij Daak jekrääje,
schöne alde Panne müt Schtrööhpoppe on so,
doo koom os dat so schön jelääje,
dat dä alde Backoove doodren woor
man, woore mer vroh!

hoffentlich brännde dä noch - noo bald dressisch Joor,
mer schtonge doo, müt die bange Vrooch,
Eines Taares, esch hat jarnet draan jedeit
do jeht dat Telefong, on die Luu die schreit,
"dä Baggoove brennt, du lachs desch kapott,
komm flott kiike, sons kresse dat net müt!"

Jez modde mer Broot backe, wood beschloote,
am Vriidach - wood dann uutjemäkt;
mer brugge joo noh ken Ääpel te poote.
On dann wood allerhand Deesch jemäkt:
Suurdeesch, Häffdeesch, saltisch on sööjt,
müt Rosiine on Nööt, mer woote net mööjd.
Die Lu hat dat Bakkes op Hochjlanz jebreit,
on mer hant os wie de Blaare jevreut.
Nou loore die Broode en Reei on Jlied,
schön opjejange, on dan woor et Tiit,
dat die Jluut ut dä Oove eruut wood jedon,
mer kosse blos noch doonääve shton.

On wie die Broode endlisch en dä Oove dren,
kosse mer natürlisch nix miir senn.

Op ens schreit dä Pitter, kommt rasch müt die Lööjt,
esch jlööv, die eschte Broode hant al die Vot vrschröjt!

Nooher loore os Broode, jaar, donkelbruun bös schwatt,
esch jlöv müt die Hez, dat woor jät hatt;

dan hadde mer äver noch jenoch Jluut em Oove

on hant noch ene düschtije Rämmel Vleesch erenjeschoove.

Schön häzhafft jewörzt, e paar Hööjer Look drbeej,

et Waater leep os em Monk tesaame, os dreej,

dat woor jaar, on et rook, et woor ene Schtaat.

Mer rook et sujar bös buute, em Jaad.

So wood ene schöne Meddach doodruut,

et eesch joov et Kaffe, Rosiinebröttsches müt Kruut.

Dann säät dä Pitter, nou vange mer och an dat Vleesch noch aan,

"Mann" sät die Lu, "dann schnii esch äver och dat Jraubroot aan."

Mer hant jefuttert, ongerhangs woor dä Dösch ronk besatt,

on mer weete, müt dat nääksde Backe wött net lang jewatt.

on vör dann, so jlöve mer, hant mer jeleet,

dann schtokt dä Kruutpitter dä Oove net so heet.

Brand Kathrinche

